

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **Q. A. T.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 12. 2025, č. j. 33 Az 17/2025-26,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 7. 2025, č. j. OAM-611/ZA-ZA11-HA15-2025, zastavil řízení o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 1. 6. 2025, a to pro nepřijatelnost podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Dne 20. 1. 2026 podal žalobce (prostřednictvím svého zástupce) proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud se po předložení spisu krajského soudu nejprve zabýval tím, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být meritorně projednána.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.* Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.* Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. *případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.*

[4] Ze spisu krajského soudu (konkrétně z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky) Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek byl doručen do datové schránky zástupce stěžovatele dne 18. 12. 2025. Stěžovatel (resp. jeho zástupce) přitom toto datum v kasační stížnosti nijak nerozporuje. Dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., byl tedy čtvrtek 18. 12. 2025. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na pátek 2. 1. 2026. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost však byla podána u Nejvyššího správního soudu až dne 20. 1. 2026, tedy opožděně.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*. Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti než její odmítnutí.

[6] Nejvyšší správní soud tak s ohledem na výše uvedené uzavírá, že žalobce podal kasační stížnost opožděně, a proto ji odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2026

Milan Podhrázký
předseda senátu